COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.1.2021
COM(2021) 4 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunerea de Decizie a Consiliului

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului mixt al SEE instituit prin Acordul privind Spațiul Economic European în legătură cu modificarea capitolului IIa și a anexelor I și II la Protocolul 10 la Acordul privind SEE referitor la simplificarea controalelor și formalităților la transportul de mărfuri

ANEXĂ

Doc. nr.. 20/00862-1

Dosar nr. 20/00862.

DECIZIA COMITETULUI MIXT AL SEE

nr. […]

din […]

de modificare a Protocolului 10 la Acordul privind SEE referitor la simplificarea controalelor și formalităților la transportul de mărfuri

COMITETUL MIXT AL SEE,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European („Acordul privind SEE”), în special articolul 98,

întrucât:

(1) Dispozițiile relevante ale Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar[1] și ale Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar[2] au fost înlocuite cu dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii[3], ale Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii[4] și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii[5].

(2) Legislația Uniunii Europene privind măsurile de securitate vamală a fost modificată, în special prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2151 a Comisiei din 13 decembrie 2019 de stabilire a programului de lucru referitor la dezvoltarea și instalarea sistemelor electronice prevăzute în Codul vamal al Uniunii[6].

(3) Dispozițiile Protocolului 10 la Acordul privind SEE se aliniază la modificările aduse legislației Uniunii Europene, în scopul de a garanta un nivel de securitate echivalent.

(4) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea

1 JO L 302, 19.10.1992, p. 1.
2 JO L 253, 11.10.1993, p. 1.
3 JO L 269, 10.10.2013, p. 1.
4 JO L 343, 29.12.2015, p. 1.
5 JO L 343, 29.12.2015, p. 558.
6 JO L 325, 16.12.2019, p. 168.

datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)[7] a fost încorporat în acord prin Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE[8].

(5) Prezenta decizie a Comitetului mixt al SEE nu ar trebui să se aplice Islandei și Liechtensteinului. Cu toate acestea, sub rezerva unei noi decizii, ar putea fi extinsă pentru a cuprinde și aceste țări.

(6) Prin urmare, Protocolul 10 la Acordul privind SEE ar trebui modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Protocolul 10 la acord se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

(1) Prezenta decizie intră în vigoare la , cu condiția să se fi efectuat toate notificările prevăzute la articolul 103 alineatul (1) din Acordul privind SEE[*]. Se aplică de la 15 martie 2021.

(2) În așteptarea notificărilor menționate la alineatul (1), Uniunea Europeană și Norvegia aplică prezenta decizie cu titlu provizoriu de la 15 martie 2021.

Articolul 3

Prezenta decizie se publică în secțiunea SEE și în suplimentul SEE ale *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Comitetul mixt al SEE

Președintele

Secretarii
Comitetului mixt al SEE

[7] JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

[8] JO L 183, 19.7.2018, p. 23.

[*] [Nu au fost semnalate obligații constituționale.] [Au fost semnalate obligații constituționale.]

ANEXĂ

1. Articolele 9a-9g din capitolul IIa (MĂSURI VAMALE DE SECURITATE) din Protocolul 10 la acord se înlocuiesc cu următorul text:

CAPITOLUL IIa

MĂSURI VAMALE DE SECURITATE

Articolul 9a

Definiții

În sensul prezentului capitol:

(a) „risc” înseamnă probabilitatea ca, în legătură cu intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al uneia dintre părțile contractante și țări terțe și cu prezența unor mărfuri care nu sunt în regim de liberă circulație, să survină un eveniment care să reprezinte o amenințare pentru securitatea și siguranța părților contractante, pentru sănătatea publică, pentru mediu sau pentru consumatori, precum și impactul unui astfel de eveniment;

(b) „gestionarea riscurilor” înseamnă determinarea sistematică a riscurilor și punerea în practică a tuturor măsurilor necesare pentru limitarea expunerii la riscuri. Aceasta include activități cum ar fi strângerea de date și de informații, analiza și evaluarea riscurilor, determinarea și aplicarea măsurilor necesare, precum și monitorizarea și reexaminarea periodică a procesului și a rezultatelor obținute, pe baza surselor și a strategiilor definite de părțile contractante sau la nivel internațional;

(c) „obiecte de corespondență”, înseamnă scrisori, cărți poștale, scrisori în alfabet Braille și materiale tipărite care nu sunt supuse taxelor la import sau la export;

(d) „trimitere expres” înseamnă un transport efectuat prin sau sub responsabilitatea unui serviciu integrat de colectare, transport, vămuire și livrare de colete într-un mod accelerat și în termen precis, la care se adaugă localizarea și menținerea controlului acestor articole pe toată durata furnizării serviciului;

(e) „mărfuri în trimiteri poștale” înseamnă mărfuri, altele decât articolele de corespondență, conținute într-un colet sau pachet poștal și transportate de un operator sau sub responsabilitatea unui operator stabilit pe teritoriul unei părți contractante și desemnat de aceasta să presteze serviciile internaționale reglementate de Convenția Poștală Universală adoptată la 10 iulie 1984 sub egida Organizației Națiunilor Unite, transportate în conformitate cu dispozițiile convenției respective;

(f) „declarație vamală” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică ce urmează să fie aplicată;

(g) „declarație de depozitare temporară” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, faptul că mărfurile se află în depozitare temporară.

Articolul 9b

Dispoziții generale de securitate și siguranță

(1) Părțile contractante se angajează să adopte și să aplice măsurile vamale de securitate stabilite în prezentul capitol în cazul transporturilor de mărfuri care provin din sau sunt destinate unor țări terțe și să garanteze astfel un nivel de securitate și siguranță echivalent la frontierele lor externe.

(2) Părțile contractante renunță la aplicarea măsurilor vamale de securitate stabilite în prezentul capitol în cazul transportului de mărfuri între teritoriile lor vamale.

(3) Părțile contractante se consultă înainte de încheierea oricărui acord cu o țară terță în domeniile vizate de prezentul capitol, în scopul garantării coerenței cu prezentul acord, în special pentru a stabili dacă acordul respectiv prevede dispoziții derogatorii de la măsurile vamale de securitate stabilite în prezentul capitol.

Articolul 9c

Declarații înainte de intrarea și ieșirea mărfurilor

(1) În scopuri de securitate și siguranță, mărfurile introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante care provin dintr-o țară terță fac obiectul unei declarații sumare de intrare, cu excepția mărfurilor care se află la bordul unor mijloace de transport care doar tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriilor vamale.

(2) În scopuri de securitate și siguranță, mărfurile care părăsesc teritoriile vamale ale părților contractante având ca destinație țări terțe fac obiectul unei declarații sumare de ieșire, cu excepția mărfurilor care se află la bordul unor mijloace de transport care doar tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriilor vamale.

(3) Declarația sumară de intrare sau de ieșire se depune înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriile vamale ale părților contractante sau înainte de părăsirea acestor teritorii.

(4) În cazul în care există o obligație de depunere a unei declarații sumare de intrare sau de ieșire pentru mărfurile care intră pe teritoriile vamale ale părților contractante sau care părăsesc aceste teritorii, însă această declarație nu s-a depus, una dintre persoanele menționate la alineatul (5) sau (6) depune imediat o astfel de declarație sau, dacă autoritățile vamale permit acest lucru, depune în schimb o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară care conține cel puțin datele solicitate pentru o declarație sumară de intrare sau de ieșire. În astfel de cazuri, autoritățile vamale efectuează analiza de risc în materie de securitate și siguranță cu privire la mărfurile respective pe baza declarației vamale sau a declarației de depozitare temporară.

(5) Fiecare parte contractantă stabilește persoanele responsabile pentru depunerea declarațiilor sumare de ieșire și precizează autoritățile competente pentru primirea acestora.

(6) Declarația sumară de intrare se depune de către transportator.

În pofida obligațiilor transportatorului, declarația sumară de intrare poate fi depusă și de către una dintre persoanele următoare:

(a) importatorul, destinatarul sau altă persoană în numele sau pe seama căreia acționează transportatorul;

(b) orice persoană în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora la biroul vamal de primă intrare.

În anumite cazuri, când nu toate datele declarației sumare de intrare necesare efectuării analizei de risc în materie de securitate și siguranță pot fi obținute de la persoanele menționate la primul paragraf, se poate solicita altor persoane care dețin respectivele date și au dreptul de a le furniza să facă acest lucru.

Fiecare persoană care transmite datele declarației sumare de intrare este responsabilă pentru datele pe care le-a transmis.

(7) Prin derogare de la alineatul (6), până la datele de instalare a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1) din anexa I, fiecare parte contractantă stabilește persoanele care sunt obligate să depună declarația sumară de intrare, mijloacele de depunere a acesteia, mijloacele prin care se realizează schimbul de informații referitoare la aceasta, precum și mijloacele de solicitare a modificării și/sau a invalidării acesteia.

(8) Autoritățile vamale ale părților contractante pot defini cazurile în care o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară poate fi utilizată ca declarație sumară de intrare sau de ieșire, cu condiția ca:

(a) declarația vamală sau declarația de depozitare temporară să conțină toate datele solicitate pentru o declarație sumară de intrare sau de ieșire și ca

(b) declarația înlocuitoare să se depună înainte de expirarea termenului de depunere a declarației sumare de intrare sau de ieșire la biroul vamal competent.

(9) Anexa I la prezentul acord stabilește:

– sistemul electronic referitor la declarația sumară de intrare;

– forma și conținutul declarației sumare de intrare sau de ieșire;

– excepțiile de la obligația de a depune o declarație sumară de intrare sau de ieșire;

– locul de depunere a declarației sumare de intrare sau de ieșire;

– termenele de depunere a declarației sumare de intrare sau de ieșire;

– modalitățile tehnice pentru sistemele electronice utilizate pentru depunerea declarației sumare de intrare;

– acordul de finanțare în ceea ce privește responsabilitățile, angajamentele și așteptările în legătură cu implementarea și funcționarea sistemului de control al importurilor 2;

– orice altă dispoziție necesară în vederea garantării aplicării prezentului articol.

Articolul 9d

Operatorul economic autorizat

(1) O parte contractantă acordă statutul de „operator economic autorizat” în materie de securitate oricărui operator economic stabilit pe teritoriul său vamal, sub rezerva criteriilor stabilite în anexa II la prezentul acord.

Operatorii economici autorizați beneficiază de facilități în ceea ce privește controalele vamale de securitate.

Sub rezerva regulilor și condițiilor menționate la alineatul (2), statutul de operator economic autorizat acordat de o parte contractantă este recunoscut de cealaltă parte contractantă, fără a aduce atingere controalelor vamale, în special în scopul aplicării acordurilor cu țări terțe care prevăd mecanisme de recunoaștere reciprocă a statutului de operator economic autorizat.

(2) Anexa II la prezentul acord stabilește:

– regulile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat, în special criteriile de acordare a acestui statut și condițiile de aplicare a acestor criterii;

– tipul de facilități care se acordă;

– regulile privind suspendarea, anularea și retragerea statutului de operator economic autorizat;

– modalitățile în care părțile contractante pot schimba informații referitoare la operatorii lor economici autorizați;

– orice altă dispoziție necesară aplicării prezentului articol.

Articolul 9e

Controale vamale de securitate și siguranță și gestionarea riscurilor de securitate și siguranță

(1) Controalele vamale de securitate și siguranță, altele decât verificările aleatorii, se bazează în principal pe analiza de risc, efectuată prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cu scopul de a identifica și de a evalua riscurile și de a elabora contramăsurile necesare, pe baza criteriilor stabilite de părțile contractante**.**

(2) Controalele vamale de securitate și siguranță se efectuează într-un cadru comun de gestionare a riscurilor, bazat pe schimbul de informații privind riscurile și de rezultate ale analizelor de risc între administrațiile vamale ale părților contractante. Autoritatea vamală a Norvegiei, prin participarea sa la Comitetul Codului vamal menționat la articolul 9h alineatul (4) din capitolul 2a, contribuie la stabilirea unor criterii și standarde comune privind riscurile, a unor măsuri de control și a unor domenii de control prioritare comune în ceea ce privește conținutul declarațiilor sumare de intrare și de ieșire. Controalele bazate pe aceste informații și criterii se efectuează fără a aduce atingere altor controale vamale.

(3) Părțile contractante utilizează un sistem comun de gestionare a riscurilor pentru schimbul de informații privind riscurile, pentru schimbul de informații privind punerea în aplicare a criteriilor și standardelor comune privind riscurile, a domeniilor de control prioritare comune și a gestionării crizelor vamale, precum și pentru schimbul de rezultate ale analizelor de risc și de rezultate ale controalelor.

(4) Părțile contractante recunosc echivalența sistemelor lor de gestionare a riscurilor de securitate și siguranță.

(5) Comitetul mixt al SEE adoptă orice alte măsuri necesare pentru aplicarea prezentului articol.

Articolul 9f

Controlul aplicării măsurilor vamale de securitate

(1) Comitetul mixt stabilește modalitățile prin care părțile contractante asigură monitorizarea aplicării prezentului capitol și verifică respectarea dispozițiilor acestui capitol, precum și a celor prevăzute în anexele la prezentul acord.

(2) Monitorizarea menționată la alineatul (1) poate lua următoarele forme:

– o evaluare periodică a aplicării prezentului capitol, în special a echivalenței măsurilor vamale de securitate;

– o analiză în scopul îmbunătățirii aplicării prezentului capitol sau al modificării dispozițiilor pentru o mai bună realizare a obiectivele sale;

– organizarea de reuniuni tematice între experți ai celor două părți contractante și de audituri ale procedurilor administrative, inclusiv prin vizite la fața locului.

(3) Comitetul mixt se asigură că măsurile adoptate în aplicarea prezentului articol respectă drepturile operatorilor economici respectivi.

Articolul 9g

Protecția secretului profesional și a datelor cu caracter personal

Informațiile transmise între părțile contractante, în cadrul măsurilor stabilite în prezentul capitol, beneficiază de protecția secretului profesional și de protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu legile aplicabile în acest domeniu pe teritoriul părții contractante care le primește.

În mod concret, aceste informații nu pot fi transferate mai departe altor persoane în afara autorităților competente ale părții contractante care primește datele și nu pot fi folosite de autoritățile respective în alte scopuri decât cele prevăzute în prezentul acord.

2. ANEXA I la Protocolul 10 la acord se înlocuiește cu următorul text:

ANEXA I

DECLARAȚII SUMARE DE INTRARE ȘI DE IEȘIRE

TITLUL I

DECLARAȚIA SUMARĂ DE INTRARE

Articolul 1

Sistemul electronic referitor la declarația sumară de intrare

(1) Sistemul electronic de control al importurilor 2 (ICS2) se utilizează pentru:

(a) depunerea, prelucrarea și stocarea datelor declarațiilor sumare de intrare, precum și a altor informații legate de aceste declarații, referitoare la analiza de risc în scopuri de securitate și siguranță în domeniul vamal, inclusiv sprijinirea securității aviației, și referitoare la măsurile care trebuie luate pe baza rezultatelor analizei respective;

(b) schimbul de informații privind datele declarației sumare de intrare și rezultatele analizei de risc aferente declarațiilor sumare de intrare, privind alte informații necesare pentru efectuarea respectivei analize de risc și privind măsurile întreprinse pe baza analizei de risc, inclusiv recomandări privind locurile controalelor și rezultatele acestor controale;

(c) schimbul de informații pentru monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a criteriilor și a standardelor comune privind riscurile în materie de securitate și siguranță, precum și a măsurilor de control și a domeniilor de control prioritare.

(2) Datele de dezvoltare și lansare a instalării secvențiale a sistemului electronic menționat în prezenta anexă sunt datele stabilite în proiectul privind sistemul de control al importurilor 2

(ICS2) din cadrul CVU din anexa la Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2151 a Comisiei[9].

Se preconizează că părțile contractante vor fi pregătite în același timp pentru fiecare versiune la începutul fiecărei perioade de instalare. Atunci când acest lucru este considerat oportun, părțile contractante pot permite operatorilor economici să se conecteze treptat la sistem până la sfârșitul perioadei de instalare prevăzute pentru fiecare versiune. Părțile contractante publică pe site-ul lor termenele și instrucțiunile pentru operatorii economici.

(3) Operatorii economici utilizează o interfață armonizată pentru comercianți, concepută de părțile contractante de comun acord, pentru depuneri, cereri de modificare, cereri de invalidare, prelucrare și stocare a datelor declarațiilor sumare de intrare și pentru schimbul de informații conexe cu autoritățile vamale.

(4) Autoritățile vamale ale părților contractante pot permite ca sistemele de informații comerciale, portuare sau de transport să fie utilizate pentru depunerea datelor dintr-o declarație sumară de intrare, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare, iar respectivele date să fie disponibile în termenele menționate la articolul 7.

Articolul 2

Forma și conținutul declarației sumare de intrare

(1) Declarația sumară de intrare și notificarea de sosire a unei nave maritime sau a unei aeronave conține datele prevăzute în coloanele de mai jos din anexa B la Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei[10]:

(a) F10-F16;

(b) F20-F33;

(c) F40-F45;

(d) F50 și F51;

(e) G2.

Datele declarației sumare de intrare respectă formatele, codurile și cardinalitățile respective stabilite în anexa B la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei[11] și se completează în conformitate cu notele din anexele respective.

(2) Datele declarației sumare de intrare pot fi furnizate prin depunerea a mai mult de un set de date de către persoane diferite.

---

[9] Perioada de instalare a versiunii 1 a ICS2: de la 15 martie 2021 la 1 octombrie 2021; perioada de instalare a versiunii 2 a ICS2: de la 1 martie 2023 la 2 octombrie 2023; perioada de instalare a versiunii 3 a ICS2: de la 1 martie 2024 la 1 octombrie 2024;
Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2151 a Comisiei din 13 decembrie 2019 de stabilire a programului de lucru referitor la dezvoltarea și instalarea sistemelor electronice prevăzute în Codul vamal al Uniunii (JO L 325, 16.12.2019, p. 168).

[10] Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p 1), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul delegat (UE) xxx al Comisiei (JO L , , p. .).

[11] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) xxx al Comisiei (JO L , , p. .).

(3) Sistemul electronic menționat la alineatul (1) se utilizează pentru depunerea unei cereri de modificare sau de invalidare a unei declarații sumare de intrare sau a datelor conținute de aceasta.

În cazul în care persoane diferite solicită o modificare sau o invalidare a datelor declarației sumare de intrare, fiecare dintre aceste persoane poate solicita doar modificarea sau invalidarea datelor pe care le-a prezentat.

(4) Autoritățile vamale ale părții contractante care au înregistrat declarația sumară de intrare îi notifică imediat persoanei care a depus cererea de modificare sau de invalidare decizia lor de a o înregistra sau de a o respinge.

În cazul în care modificarea sau invalidarea datelor declarației sumare de intrare este depusă de o persoană diferită de transportator, autoritățile vamale notifică, de asemenea, acest lucru transportatorului, cu condiția ca acesta din urmă să fi solicitat să îi fie notificat acest lucru și să aibă acces la sistemul electronic menționat la alineatul (1).

(5) În conformitate cu articolul 9c alineatul (8) din acord, până la data instalării versiunii 3 a sistemului menționat la articolul 1 alineatul (1), părțile contractante pot efectua analiza de risc în materie de securitate și siguranță pe baza declarației de tranzit depuse în noul sistem computerizat de tranzit (NCTS) în conformitate cu Convenția privind regimul de tranzit comun[12], inclusiv schimbul de informații privind analiza de risc între părțile contractante implicate, pentru mărfurile transportate pe cale maritimă, pe căile navigabile interioare, pe cale rutieră și pe calea ferată. NCTS este sistemul electronic care permite comunicarea între părțile contractante, precum și între părțile contractante și operatorii economici în scopul depunerii unei declarații vamale de tranzit, inclusiv toate datele necesare pentru o declarație sumară de intrare sau de ieșire și notificările referitoare la mărfurile respective.

Înainte de instalarea versiunii 3 a sistemului menționat la articolul 1 alineatul (1) din prezenta anexă, părțile contractante evaluează dacă, după această dată, autoritățile vamale pot continua să efectueze analiza de risc pe baza declarației de tranzit care conține datele unei declarații sumare de intrare depuse în NCTS[13] și modifică prezentul acord, dacă este necesar.

Articolul 3

Derogarea de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare

(1) Nu se solicită o declarație sumară de intrare pentru următoarele mărfuri:

(a) energia electrică;

(b) mărfurile care intră printr-un sistem de conducte;

(c) obiectele de corespondență;

(d) mărfurile din trimiterile poștale, după cum urmează:

---

[12] Convenția privind regimul de tranzit comun din 20 mai 1987 între Comunitatea Economică Europeană, Republica Austria, Republica Finlanda, Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Regatul Suediei și Confederația Elvețiană (JO L 226, 13.8.1987, p. 2, inclusiv modificările anterioare și ulterioare convenite de Comitetul mixt prin convenția menționată anterior).

[13] NCTS este modernizat pentru a acoperi noile cerințe de securitate prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/632 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 (JO L 111, 25.4.2019, p. 54). Instalarea modernizării treptate a NCTS este prevăzută în anexa la Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2151 a Comisiei.

(1) în cazul în care trimiterile poștale sunt transportate pe cale aeriană și au ca destinație finală o parte contractantă, până la data stabilită pentru instalarea versiunii 1 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1);

(2) în cazul în care trimiterile poștale sunt transportate pe cale aeriană și au ca destinație finală o țară terță sau un teritoriu terț, până la data stabilită pentru instalarea versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1);

(3) în cazul în care trimiterile poștale sunt transportate pe cale maritimă, pe căile navigabile interioare, pe cale rutieră sau pe calea ferată, până la data stabilită pentru instalarea versiunii 3 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1);

(e) mărfurile pentru care este permisă o declarație vamală verbală sau simpla tranzitare a frontierei, în conformitate cu dispozițiile adoptate de părțile contractante, în cazul în care nu sunt transportate în cadrul unui contract de transport;

(f) mărfurile care se află în bagajele personale ale pasagerilor;

(g) mărfurile acoperite de carnetele ATA sau CPD, în cazul în care nu sunt transportate în temeiul unui contract de transport;

(h) mărfurile care beneficiază de scutire în temeiul Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961, al Convenției de la Viena privind relațiile consulare din 24 aprilie 1963, al altor convenții consulare sau al Convenției de la New York din 16 decembrie 1969 privind misiunile speciale;

(i) armele și echipamentele militare introduse pe teritoriul vamal al uneia dintre părțile contractante de către autoritățile responsabile cu apărarea militară a teritoriului, în cadrul unui transport militar sau al unui transport efectuat în exclusivitate pentru autoritățile militare;

(j) următoarele mărfuri introduse pe teritoriul vamal al uneia dintre părțile contractante și provenind direct de la instalații offshore operate de o persoană stabilită pe teritoriul vamal al uneia dintre părțile contractante:

(1) mărfurile care au fost încorporate în respectivele instalații offshore, în scopul construirii, al reparării, al întreținerii sau al transformării acestora;

(2) mărfurile care au fost utilizate pentru dotarea sau echiparea respectivelor instalații offshore;

(3) proviziile utilizate sau consumate pe respectivele instalații offshore;

(4) deșeurile nepericuloase provenind de la respectivele instalații offshore;

(k) mărfurile conținute în transporturile a căror valoare intrinsecă nu depășește 22 EUR, cu condiția ca autoritățile vamale să accepte, cu acordul operatorului economic, să efectueze o analiză de risc prin folosirea informațiilor conținute în sau furnizate de sistemul utilizat de operatorul economic, după cum urmează:

(1) în cazul în care mărfurile fac parte din trimiteri expres care sunt transportate pe cale aeriană, până la data stabilită pentru instalarea versiunii 1 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1);

(2) în cazul în care mărfurile sunt transportate pe cale aeriană în alte trimiteri decât trimiterile poștale sau expres, până la data stabilită pentru instalarea versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1);

(3) în cazul în care mărfurile sunt transportate pe cale maritimă, pe căile navigabile interioare, pe cale rutieră sau pe calea ferată, până la data stabilită pentru instalarea versiunii 3 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1);

(l) mărfurile care circulă sub acoperirea unui formular NATO 302 prevăzut de Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, sau sub acoperirea formularului UE 302 prevăzut la articolul 1 alineatul (51) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei;

(m) mărfurile introduse pe teritoriul uneia dintre părțile contractante din Ceuta și Melilla, Helgoland, Republica San Marino, Statul Cetății Vaticanului, municipalitatea Livigno și enclavele vamale elvețiene Samnaun și Sampuoir;

(n) următoarele mărfuri aflate la bordul navelor și aeronavelor:

(1) mărfurile care au fost furnizate pentru a fi încorporate ca piese sau accesorii în respectivele nave și aeronave;

(2) mărfurile necesare funcționării motoarelor, a mașinilor și a altor echipamente de pe respectivele nave sau aeronave;

(3) produsele alimentare și alte produse destinate consumului sau vânzării la bord;

(o) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din mare, în afara teritoriilor vamale ale părților contractante, de către navele de pescuit ale acestora;

(p) navele și mărfurile aflate la bordul acestora, care intră în apele teritoriale ale uneia dintre părțile contractante cu unicul scop de a lua la bord provizii fără a se conecta la vreuna dintre instalațiile portuare;

(q) bunurile de uz gospodăresc, astfel cum sunt definite în legislația părților contractante respective, cu condiția ca acestea să nu fie transportate în baza unui contract de transport.

2. Nu se solicită o declarație sumară de intrare în cazurile prevăzute de un acord internațional încheiat între o parte contractantă și o țară terță în materie de securitate, sub rezerva procedurii prevăzute la articolul 9b alineatul (3) din acord.

(3) Nu se solicită o declarație sumară de intrare în cazurile în care mărfurile părăsesc temporar teritoriile vamale ale părților contractante în timpul transportului pe cale maritimă sau aeriană între două puncte ale acestor teritorii vamale și fără a se fi oprit într-o țară terță.

Articolul 4

Locul de depunere a unei declarații sumare de intrare

(1) Declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal competent pentru supravegherea vamală la locul de pe teritoriul vamal al uneia dintre părțile contractante unde mijlocul de transport care transportă mărfurile sosește sau, după caz, este destinat să sosească dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu terț, denumit în continuare «biroul vamal de primă intrare».

(2) Dacă declarația sumară de intrare este depusă prin prezentarea mai multor seturi de date sau prin depunerea setului minim de date, persoana care depune setul de date parțial sau minim face acest lucru la biroul vamal care, în conformitate cu informațiile de care dispune, ar trebui să fie biroul vamal de primă intrare. Dacă persoana respectivă nu cunoaște locul de pe teritoriile vamale ale părților contractante unde se preconizează că va ajunge prima dată

mijlocul de transport care transportă mărfurile, biroul vamal de primă intrare poate fi stabilit în funcție de locul către care sunt expediate mărfurile.

(3) Autoritățile vamale ale părților contractante pot permite ca declarația sumară de intrare să fie depusă la un alt birou vamal, cu condiția ca biroul respectiv să comunice imediat biroului vamal de primă intrare sau să pună la dispoziția acestuia, prin mijloace electronice, datele necesare.

Articolul 5

Înregistrarea unei declarații sumare de intrare

(1) Autoritățile vamale înregistrează fiecare depunere a datelor declarației sumare de intrare în momentul primirii acesteia, notifică imediat declarantului și/sau reprezentantului acestuia înregistrarea depunerii și îi comunică acestei persoane numărul de referință principal (MRN) al depunerii și data înregistrării.

(2) De la data instalării versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), autoritățile vamale notifică imediat înregistrarea transportatorului, cu condiția ca acesta din urmă să fi solicitat să fie notificat în acest sens și să aibă acces la sistemul electronic respectiv, în cazul în care declarația sumară de intrare este depusă de o altă persoană decât transportatorul.

Articolul 6

Depunerea unei declarații sumare de intrare

Dacă nu se aplică niciuna dintre derogările de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare menționată la articolul 10 din acord și se aplică articolul 3, datele declarației sumare de intrare se furnizează după cum urmează:

(a) pentru mărfurile transportate pe cale aeriană,

(1) transportatorii expres depun, pentru toate trimiterile, setul minim de date de la data instalării versiunii 1 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1);

(2) operatorii poștali depun, pentru toate trimiterile care au o parte contractantă ca destinație finală, setul minim de date de la data instalării versiunii 1 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1);

(3) prin depunerea unuia sau a mai multor seturi de date prin intermediul sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), de la data instalării versiunii 2 a sistemului respectiv;

(b) pentru mărfurile transportate pe cale maritimă, pe căile navigabile interioare, pe cale rutieră și pe calea ferată, prin depunerea unuia sau a mai multor seturi de date prin intermediul sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), de la data instalării versiunii 3 a sistemului respectiv.

Articolul 7

Termenele de depunere a unei declarații sumare de intrare

(1) În cazul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante pe cale maritimă, declarația sumară de intrare se depune în următoarele termene:

(a) pentru mărfurile containerizate, altele decât cele cărora li se aplică litera (c) sau litera (d), cel târziu cu 24 de ore înainte ca mărfurile să fie încărcate pe nava cu care urmează să fie introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante;

(b) pentru mărfurile în vrac sau fracționate, altele decât cele cărora li se aplică litera (c) sau litera (d), cel târziu cu patru ore înainte de sosirea navei în primul port de intrare pe teritoriile vamale ale părților contractante;

(c) cel târziu cu două ore înainte de sosirea navei în primul port de intrare pe teritoriile vamale ale părților contractante, în cazul mărfurilor provenind din oricare dintre următoarele locuri:

(1) Groenlanda;

(2) Insulele Feroe;

(3) Islanda;

(4) porturile de la Marea Baltică, Marea Nordului, Marea Neagră și Marea Mediterană;

(5) toate porturile din Maroc;

(d) pentru transporturi, altele decât cele cărora li se aplică litera (c), între un teritoriu situat în afara teritoriilor vamale ale părților contractante și departamentele franceze de peste mări, Insulele Azore, Insulele Madeira sau Insulele Canare, în cazul în care durata călătoriei este mai mică de 24 de ore, cu cel puțin două ore înainte de sosirea în primul port situat pe teritoriile vamale ale părților contractante.

(2) În cazul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante pe cale aeriană, datele complete ale declarației sumare de intrare se depun cât mai curând posibil și, în orice caz, în următoarele termene:

(a) în cazul zborurilor cu o durată mai mică de patru ore, cel târziu până în momentul plecării efective a aeronavei;

(b) în cazul altor zboruri, cel târziu cu patru ore înainte de sosirea aeronavei în primul aeroport situat pe teritoriile vamale ale părților contractante.

(3) De la data instalării versiunii 1 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), operatorii poștali și transportatorii expres depun cel puțin setul minim de date al declarației sumare de intrare cât mai curând posibil și cel târziu înainte ca mărfurile să fie încărcate în aeronava cu care urmează să fie introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante.

(4). De la data instalării versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), operatorii economici, alții decât operatorii poștali și transportatorii expres, depun cel puțin setul minim de date al declarației sumare de intrare cât mai curând posibil și cel târziu înainte ca mărfurile să fie încărcate în aeronava cu care urmează să fie introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante.

(5). De la data instalării versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), în cazul în care s-a furnizat numai setul minim de date al declarației sumare de intrare în termenele menționate la alineatele (3) și (4), celelalte date se furnizează în termenele specificate la alineatul (2).

(6). Până la data instalării versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), setul minim de date al declarației sumare de intrare depuse în conformitate cu alineatul (3) este considerat ca fiind declarația sumară de intrare completă pentru mărfurile

din trimiterile poștale care au ca destinație finală o parte contractantă și pentru mărfurile din trimiterile expres a căror valoare intrinsecă nu depășește 22 EUR.

(7) În cazul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante pe calea ferată, declarația sumară de intrare se depune în următoarele termene:

(a) în cazul în care călătoria cu trenul de la stația ultimei compuneri a trenului situată într-o țară terță până la biroul vamal de primă intrare durează mai puțin de două ore, cel târziu cu o oră înainte de sosirea mărfurilor la locul care ține de competența respectivului birou vamal;

(b) în toate celelalte cazuri, cel târziu cu două ore înainte de sosirea mărfurilor la locul care ține de competența biroului vamal de primă intrare.

(8) În cazul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante pe cale rutieră, declarația sumară de intrare se depune cel târziu cu o oră înainte de sosirea mărfurilor la locul care ține de competența biroului vamal de primă intrare.

(9) În cazul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante pe căile navigabile interioare, declarația sumară de intrare se depune cel târziu cu două ore înainte de sosirea mărfurilor la locul care ține de competența biroului vamal de primă intrare.

(10) În cazul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante pe un mijloc de transport care este, la rândul său, transportat pe un mijloc de transport activ, termenul de depunere a declarației sumare de intrare este termenul aplicabil mijlocului de transport activ.

(11) Termenele menționate la alineatele (1)-(10) nu se aplică în caz de forță majoră.

(12) Sub rezerva procedurii menționate la articolul 9b alineatul (3) din acord, termenele menționate la alineatele (1)-(10) nu se aplică în cazul unor prevederi contrare ale acordurilor internaționale în materie de securitate încheiate între o parte contractantă și țări terțe.

Articolul 8

Analiza de risc în materie de securitate și siguranță și controalele vamale de securitate și siguranță referitoare la declarațiile sumare de intrare

(1) Analiza de risc se finalizează înainte de sosirea mărfurilor la biroul vamal de primă intrare, cu condiția ca declarația sumară de intrare să fi fost depusă în termenele stabilite la articolul 7, cu excepția cazului în care este identificat un risc sau este necesară efectuarea unei analize de risc suplimentare.

Fără a aduce atingere primului paragraf, o primă analiză de risc asupra mărfurilor care urmează a fi introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante pe cale aeriană se realizează cât mai curând posibil după primirea setului minim de date din declarația sumară de intrare, menționat la articolul 7 alineatele (3) și (4).

(2) Biroul vamal de primă intrare finalizează analiza de risc materie de securitate și siguranță după următorul schimb de informații prin intermediul sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1):

(a) imediat după înregistrare, biroul vamal de primă intrare pune datele declarației sumare de intrare la dispoziția autorităților vamale ale părților contractante indicate în datele respective, precum și a autorităților vamale ale părților contractante care au înregistrat în sistemul electronic informațiile referitoare la riscurile de securitate și siguranță care corespund datelor declarației sumare de intrare respective;

(b) în termenul prevăzut la articolul 7, autoritățile vamale ale părților contractante menționate la litera (a) efectuează o analiză de risc în materie de securitate și siguranță și, dacă identifică un risc, pun rezultatele la dispoziția biroului vamal de primă intrare;

(c) pentru a finaliza analiza de risc, biroul vamal de primă intrare ia în considerare informațiile privind rezultatele analizei de risc furnizate de autoritățile vamale ale părților contractante menționate la litera (a);

(d) biroul vamal de primă intrare pune rezultatele analizei de risc finalizate la dispoziția autorităților vamale ale părților contractante care au contribuit la analiza de risc și a celor care sunt potențial vizate de circulația mărfurilor;

(e) biroul vamal de primă intrare notifică finalizarea analizei de risc următoarelor persoane, cu condiția ca acestea să fi solicitat să le fie notificat acest lucru și să aibă acces la sistemul electronic menționat la articolul 1 alineatul (1):

– declarantului sau reprezentantului acestuia;

– transportatorului, dacă este diferit de declarant și de reprezentantul acestuia.

(3) Dacă biroul vamal de primă intrare solicită informații suplimentare cu privire la datele declarației sumare de intrare pentru finalizarea analizei de risc, analiza respectivă se finalizează după furnizarea acestor informații.

În acest scop, biroul vamal de primă intrare solicită aceste informații de la persoana care a depus declarația sumară de intrare sau, dacă este cazul, de la persoana care a depus datele declarației sumare de intrare. Dacă această persoană este diferită de transportator, biroul vamal de primă intrare informează transportatorul, cu condiția ca transportatorul să fi solicitat să îi fie notificat acest lucru și să aibă acces la sistemul electronic menționat la articolul 1 alineatul (1).

(4) Dacă biroul vamal de primă intrare are motive temeinice să suspecteze că mărfurile introduse pe cale aeriană ar putea reprezenta o amenințare gravă la adresa securității aviației, acesta solicită ca trimiterea, înainte de a fi încărcată la bordul unei aeronave având ca destinație teritoriile vamale ale părților contractante, să fie supusă unui control de securitate ca aparținând categoriei Mărfuri și trimiteri poștale cu risc ridicat, în conformitate cu articolele 66h și 66hf de la punctul VI din partea I a anexei XIII la Acordul privind SEE, care stabilesc măsurile detaliate de aplicare a standardelor de bază comune privind securitatea aviației.

Biroul vamal de primă intrare transmite o notificare următoarelor persoane, cu condiția ca acestea să aibă acces la sistemul electronic menționat la articolul 1 alineatul (1):

(a) declarantului sau reprezentantului acestuia;

(b) transportatorului, dacă este diferit de declarant și de reprezentantul acestuia.

În urma notificării în cauză, persoana care a depus declarația sumară de intrare sau, dacă este cazul, persoana care a depus datele declarației sumare de intrare furnizează biroului vamal de primă intrare rezultatele controlului de securitate respectiv și toate celelalte informații conexe relevante. Analiza de risc se finalizează numai după furnizarea informațiilor respective.

(5) Dacă biroul vamal de primă intrare are motive întemeiate să considere că mărfurile introduse pe cale aeriană sau mărfurile containerizate introduse pe cale maritimă, menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (a), ar reprezenta o amenințare atât de gravă la adresa

securității și siguranței încât să fie necesară întreprinderea de acțiuni imediate, acesta impune ca mărfurile să nu fie încărcate în mijlocul de transport respectiv.

Biroul vamal de primă intrare transmite o notificare următoarelor persoane, cu condiția ca acestea să aibă acces la sistemul electronic menționat la articolul 1 alineatul (1):

(a) declarantului sau reprezentantului acestuia;

(b) transportatorului, dacă este diferit de declarant și de reprezentantul acestuia.

Notificarea în cauză se transmite imediat după detectarea riscului respectiv și, în cazul mărfurilor containerizate introduse pe cale maritimă menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (a) în termen de cel mult 24 de ore de la primirea declarației sumare de intrare sau, dacă este cazul, a datelor declarației sumare de intrare de către transportator.

De asemenea, biroul vamal de primă intrare informează imediat autoritățile vamale ale părților contractante cu privire la această notificare și pune la dispoziția acestora datele relevante ale declarației sumare de intrare.

(6) Dacă o trimitere a fost identificată ca reprezentând o amenințare de asemenea natură încât să fie necesară întreprinderea de acțiuni imediate în momentul sosirii mijlocului de transport, biroul vamal de primă intrare întreprinde acțiunile respective la sosirea mărfurilor.

(7) După finalizarea analizei de risc, biroul vamal de primă intrare poate recomanda, prin intermediul sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), locul și măsurile cele mai adecvate pentru efectuarea unui control.

Biroul vamal de a cărui competență ține locul recomandat ca fiind cel mai adecvat pentru control decide asupra controlului și, prin intermediul sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), pune rezultatele respectivei decizii la dispoziția tuturor birourilor vamale ale părților contractante potențial vizate de circulația mărfurilor, cel târziu în momentul prezentării mărfurilor la biroul vamal de primă intrare.

(8) Birourile vamale pun la dispoziția altor autorități vamale ale părților contractante rezultatele controalelor lor vamale de securitate și siguranță prin intermediul sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1) în cazul în care:

(a) autoritatea vamală estimează că riscurile respective sunt semnificative și impun un control vamal și rezultatele controlului indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs; sau

(b) rezultatele controlului nu indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs, dar autoritatea vamală implicată consideră că probabilitatea producerii lui reprezintă un risc ridicat în alt loc din teritoriile vamale ale părților contractante; sau

(c) este necesar să procedeze astfel pentru o aplicare uniformă a normelor din prezentul acord.

Părțile contractante fac schimb de informații privind riscurile menționate la literele (a) și (b) în cadrul sistemului menționat la articolul 9e alineatul (3) din acord.

(9) În cazul în care se introduc pe teritoriile vamale ale părților contractante mărfuri pentru care există o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) literele (c)-(f), (h)-(m), (o) și (q), analiza de risc se realizează în momentul prezentării mărfurilor.

(10) Mărfurilor prezentate în vamă li se poate acorda liberul de vamă imediat ce s-a efectuat analiza de risc și rezultatele analizei de risc, precum și măsurile luate, dacă este necesar, permit acordarea acestui liber de vamă.

(11) Analiza de risc se realizează și în cazul în care datele declarației sumare de intrare se modifică în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (4). În acest caz, fără a aduce atingere termenului prevăzut la alineatul (5) al treilea paragraf pentru mărfurile containerizate introduse pe cale maritimă, analiza de risc se finalizează imediat după primirea datelor, cu excepția cazului în care este identificat un risc sau trebuie efectuată o analiză de risc suplimentară.

Articolul 9

Furnizarea datelor unei declarații sumare de intrare de către alte persoane

(1) De la data stabilită pentru instalarea versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), în cazul în care, pentru aceleași mărfuri transportate pe cale aeriană, una sau mai multe persoane, altele decât transportatorul, au încheiat unul sau mai multe contracte de transport care fac obiectul uneia sau mai multor scrisori de transport aerian, se aplică următoarele reguli:

(a) persoana care emite o scrisoare de transport aerian informează persoana cu care a încheiat un contract de transport cu privire la emiterea scrisorii de transport aerian în cauză;

(b) în cazul unui acord de încărcare în comun a mărfurilor, persoana care emite scrisoarea de transport aerian informează persoana cu care a încheiat acordul respectiv cu privire la emiterea scrisorii de transport aerian în cauză;

(c) transportatorul și oricare dintre persoanele care emit o scrisoare de transport aerian furnizează, în datele declarației sumare de intrare, informații despre identitatea oricărei persoane care nu a pus la dispoziția acestora datele necesare pentru declarația sumară de intrare;

(d) în cazul în care persoana care emite scrisoarea de transport aerian nu îi pune la dispoziție datele necesare pentru declarația sumară de intrare partenerului său contractual care îi emite o scrisoare de transport aerian acestuia sau partenerului său contractual cu care a încheiat un acord de încărcare în comun a mărfurilor, persoana care nu pune datele necesare la dispoziție furnizează respectivele date biroului vamal de primă intrare.

(2) De la data stabilită pentru instalarea versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), în cazul în care operatorul poștal nu pune datele necesare pentru declarația sumară de intrare a trimiterilor poștale la dispoziția unui transportator care este obligat să depună restul datelor declarației prin sistemul respectiv, se aplică următoarele reguli:

(a) operatorul poștal de destinație, dacă mărfurile sunt expediate către teritoriile părților contractante, sau operatorul poștal de primă intrare al părților contractante, dacă mărfurile tranzitează teritoriile părților contractante, furnizează datele respective biroului vamal de primă intrare; și

(b) transportatorul furnizează, în datele declarației sumare de intrare, informații cu privire la identitatea operatorului poștal care nu pune la dispoziția sa datele necesare pentru declarația sumară de intrare.

(3) De la data stabilită pentru instalarea versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), în cazul în care transportatorul expres nu pune datele necesare pentru declarația sumară de intrare a trimiterilor expres transportate pe cale aeriană la dispoziția transportatorului, se aplică următoarele reguli:

(a) transportatorul expres furnizează aceste date biroului vamal de primă intrare; și

(b) transportatorul furnizează, în datele declarației sumare de intrare, informații cu privire la identitatea transportatorului expres care nu pune la dispoziția sa datele necesare pentru declarația sumară de intrare.

(4) De la data stabilită pentru instalarea versiunii 3 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), atunci când, în cazul unui transport pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, s-au încheiat, pentru aceleași mărfuri, unul sau mai multe contracte de transport care intră sub incidența unuia sau mai multor conosamente de către una sau de mai multe persoane diferite de transportator, se aplică următoarele reguli:

(a) persoana care emite conosamentul informează persoana cu care a încheiat un contract de transport cu privire la emiterea conosamentului în cauză;

(b) în cazul unui acord de încărcare în comun a mărfurilor, persoana care emite conosamentul informează persoana cu care a încheiat acordul respectiv cu privire la emiterea conosamentului în cauză;

(c) transportatorul și oricare dintre persoanele care emit un conosament furnizează, în datele declarației sumare de intrare, informații cu privire la identitatea oricărei persoane cu care a încheiat un contract de transport și care nu a pus la dispoziția sa datele necesare ale declarației sumare de intrare;

(d) persoana care emite conosamentul furnizează, în datele declarației sumare de intrare, informații cu privire la identitatea destinatarului indicat în conosament, care nu are niciun conosament subiacent și care nu a pus la dispoziția sa datele necesare pentru declarația sumară de intrare;

(e) în cazul în care persoana care emite conosamentul nu pune datele necesare pentru declarația sumară de intrare la dispoziția partenerului său contractual care îi emite un conosament sau la dispoziția partenerului său contractual cu care a încheiat un acord de încărcare în comun a mărfurilor, persoana care nu pune la dispoziție datele necesare trebuie să furnizeze aceste date biroului vamal de primă intrare;

(f) în cazul în care destinatarul indicat în conosament, care nu are niciun conosament subiacent, nu pune datele necesare pentru declarația sumară de intrare la dispoziția persoanei care emite respectivul conosament, acesta trebuie să furnizeze datele respective biroului vamal de primă intrare.

Articolul 10

Devierea de la rută a unei nave maritime sau a unei aeronave care intră pe teritoriul vamal al părților contractante

(1) De la data prevăzută pentru începerea perioadei de instalare a versiunii 2 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), în cazul în care o aeronavă este deviată de la rută și a ajuns mai întâi la un birou vamal situat într-o țară care nu a fost indicată ca țară de pe itinerar în declarația sumară de intrare, biroul vamal real de primă intrare preia, prin acest sistem, datele declarației sumare de intrare, rezultatele analizei de risc și recomandările de control făcute de biroul vamal de primă intrare preconizat.

(2) De la data prevăzută pentru începerea perioadei de instalare a versiunii 3 a sistemului electronic menționat la articolul 1 alineatul (1), în cazul în care o navă maritimă este deviată de la rută și a ajuns mai întâi la un birou vamal situat într-o țară care nu a fost indicată ca țară de pe itinerar în declarația sumară de intrare, biroul vamal real de primă intrare preia, prin acest sistem, datele declarației sumare de intrare, rezultatele analizei de risc și recomandările de control făcute de biroul vamal de primă intrare preconizat.

TITLUL II

MODALITĂȚILE TEHNICE DE UTILIZARE A SISTEMULUI DE CONTROL AL IMPORTURILOR 2

Articolul 11

Sistemul de control al importurilor 2

(1) ICS2 sprijină comunicarea dintre operatorii economici și părțile contractante în scopul îndeplinirii cerințelor legate de declarația sumară de intrare, al realizării analizei de risc de către autoritățile vamale ale părților contractante în scopuri de securitate și siguranță și al aplicării măsurilor vamale menite să atenueze aceste riscuri, inclusiv a controalelor vamale de securitate și siguranță, precum și comunicarea dintre părțile contractante în scopul îndeplinirii cerințelor legate de declarația sumară de intrare.

(2) ICS2 este alcătuit din următoarele componente comune dezvoltate la nivelul Uniunii:

(a) o interfață comună pentru comercianți;

(b) un registru comun.

(3) Norvegia dezvoltă un sistem național de intrare ca o componentă națională disponibilă în Norvegia.

(4) Norvegia poate dezvolta o interfață națională pentru comercianți ca o componentă națională disponibilă în Norvegia.

(5) ICS2 se utilizează în următoarele scopuri:

(a) transmiterea, prelucrarea și stocarea datelor din declarațiile sumare de intrare, precum și a cererilor de modificare și invalidare, în conformitate cu articolul 10 din acord și cu anexa I;

(b) primirea, prelucrarea și stocarea datelor din declarațiile sumare de intrare extrase din declarațiile menționate la articolul 10 din acord și în anexa I;

(c) transmiterea, prelucrarea și stocarea informațiilor privind sosirea și a notificărilor de sosire a unei nave maritime sau a unei aeronave, în conformitate cu articolul 10 din acord și cu anexa I;

(d) primirea, prelucrarea și stocarea informațiilor privind prezentarea mărfurilor către autoritățile vamale ale părților contractante, în conformitate cu articolul 10 din acord și cu anexa I;

(e) primirea, prelucrarea și stocarea informațiilor privind cererile de realizare a analizelor de risc și rezultatele acestora, a recomandărilor de control, a deciziilor privind controalele și a rezultatelor controalelor, în conformitate cu articolele 10 și 12 din acord și cu anexa I;

(f) primirea, prelucrarea, stocarea și comunicarea notificărilor și a informațiilor către și de la operatorii economici, în conformitate cu articolele 10 și 12 din acord și cu anexa I;

(g) transmiterea, prelucrarea și stocarea informațiilor de către operatorii economici la cererea autorităților vamale ale părților contractante, în conformitate cu articolele 10 și 12 din acord și cu anexa I.

(6) ICS2 se utilizează pentru a sprijini monitorizarea și evaluarea de către părțile contractante a punerii în aplicare a criteriilor și standardelor comune privind riscurile în materie de securitate și siguranță, precum și a măsurilor de control și a domeniilor de control prioritare menționate la articolul 12 din acord.

(7) Autentificarea și verificarea accesului operatorilor economici în scopul accesului la componentele comune ale sistemului ICS2 se efectuează utilizând sistemul UUM&DS menționat la articolul 13.

(8) Autentificarea și verificarea accesului funcționarilor părților contractante în scopul accesului la componentele comune ale ICS2 se efectuează utilizând serviciile de rețea furnizate de Uniune.

(9) Interfața armonizată pentru comercianți este un punct de intrare în ICS2 pentru operatorii economici, în conformitate cu articolul 1.

(10) Interfața armonizată pentru comercianți este interoperabilă cu registrul comun al ICS2 menționat la alineatele (12)-(14).

(11) Interfața armonizată pentru comercianți se utilizează pentru depuneri, cereri de modificare, cereri de invalidare, prelucrarea și stocarea datelor declarațiilor sumare de intrare și a notificărilor de sosire, precum și pentru schimbul de informații între părțile contractante și operatorii economici.

(12) Părțile contractante utilizează registrul comun al ICS2 pentru prelucrarea datelor declarațiilor sumare de intrare, a cererilor de modificare, a cererilor de invalidare, a notificărilor de sosire, a informațiilor privind prezentarea mărfurilor, a informațiilor privind cererile și rezultatele analizei de risc, a recomandărilor de control, a deciziilor de control, a rezultatelor controalelor, precum și a informațiilor schimbate cu operatorii economici.

(13) Părțile contractante utilizează registrul comun al ICS2 în scopuri statistice și de evaluare, precum și pentru schimbul de informații aferente declarației sumare de intrare între părțile contractante.

(14) Registrul comun al ICS2 este interoperabil cu interfața armonizată pentru comercianți, cu interfețele naționale pentru comercianți, în cazul în care părțile contractante dezvoltă astfel de interfețe, și cu sistemele naționale de intrare.

(15) Autoritatea vamală a unei părți contractante utilizează registrul comun pentru a se consulta cu o autoritate vamală a celeilalte părți contractante, în conformitate cu articolele 10 și 12 din acord și cu anexa I, înainte de a finaliza analiza de risc materie de securitate și siguranță. Autoritatea vamală a unei părți contractante utilizează, de asemenea, registrul comun pentru a se consulta cu cealaltă parte contractantă cu privire la controalele recomandate, la deciziile luate cu privire la controalele recomandate și la rezultatele controalelor vamale de securitate și siguranță, în conformitate cu articolele 10 și 12 din acord și cu anexa I.

(16) Interfața națională pentru comercianți, în cazul în care părțile contractante dezvoltă o astfel de interfață, este un punct de intrare în ICS2 pentru operatorii economici, în

conformitate cu articolul 1, în situația în care informațiile transmise sunt adresate părții contractante care operează interfața națională pentru comercianți.

(17) În ceea ce privește transmiterea, modificarea, invalidarea, prelucrarea și stocarea datelor declarațiilor sumare de intrare și a notificărilor de sosire, precum și schimbul de informații între părțile contractante și operatorii economici, operatorii economici pot alege să utilizeze interfața națională pentru comercianți, în cazul în care aceasta este dezvoltată, sau interfața armonizată pentru comercianți.

(18) Interfața națională pentru comercianți, în cazul în care este dezvoltată, trebuie să fie interoperabilă cu registrul comun al ICS2.

(19) În cazul în care Norvegia dezvoltă o interfață națională pentru comercianți, aceasta informează Uniunea în acest sens.

(20) Autoritățile vamale ale părților contractante utilizează un sistem național de intrare pentru schimbul de date aferente declarațiilor sumare de intrare extrase din declarațiile menționate la articolul 10 din acord, pentru schimbul de informații și notificări cu registrul comun în legătură cu informațiile privind sosirea navelor maritime sau a aeronavelor, pentru informațiile privind prezentarea mărfurilor, pentru prelucrarea cererilor de realizare a analizei de risc, pentru schimbul și prelucrarea informațiilor privind rezultatele analizelor de risc, precum și în legătură cu recomandările de control, deciziile de control și rezultatele controalelor.

(21) Acesta se utilizează, de asemenea, în cazurile în care o autoritate vamală a unei părți contractante solicită informații suplimentare de la operatorii economici și primește informațiile respective.

(22) Sistemul național de intrare trebuie să fie interoperabil cu registrul comun.

(23) Sistemul național de intrare trebuie să fie interoperabil cu sistemele dezvoltate la nivel național pentru extragerea informațiilor menționate la alineatul (20).

Articolul 12

Funcționarea sistemului de control al importurilor 2 și formarea cu privire la utilizarea acestuia

(1) Componentele comune sunt dezvoltate, testate, instalate și gestionate de către Uniune. Componentele naționale sunt dezvoltate, testate, instalate și gestionate de Norvegia.

(2) Norvegia asigură interoperabilitatea componentelor naționale cu componentele comune.

(3) Uniunea efectuează întreținerea componentelor comune, iar Norvegia efectuează întreținerea componentelor sale naționale.

(4) Părțile contractante asigură funcționarea fără întrerupere a sistemelor electronice.

(5) Uniunea poate aduce modificări componentelor comune ale sistemelor electronice pentru a corecta defecțiuni, pentru a adăuga noi funcționalități sau pentru a le modifica pe cele existente.

(6) Uniunea informează Norvegia cu privire la modificările și actualizările componentelor comune.

(7) Norvegia informează Uniunea cu privire la acele modificări și actualizări ale componentelor naționale care pot avea repercusiuni asupra funcționării componentelor comune.

(8) Părțile contractante pun la dispoziția publicului informațiile referitoare la modificările și actualizările sistemelor electronice în temeiul alineatelor (6) și (7).

(9) În cazul unei avarii temporare a ICS2, se aplică planul de asigurare a continuității activității stabilit de părțile contractante.

(10) Părțile contractante se informează reciproc cu privire la indisponibilitatea sistemelor electronice rezultată în urma unei avarii temporare.

(11) Uniunea sprijină Norvegia prin furnizarea de materiale de formare adecvate referitoare la utilizarea și funcționarea componentelor comune ale sistemelor electronice.

Articolul 13

Platforma de gestionare uniformă a utilizatorilor și de semnătură digitală

(1) O platformă de gestionare uniformă a utilizatorilor și de semnătură digitală (denumită în continuare «UUM&DS») permite comunicarea între sistemele de gestionare a identității și a accesului ale părților contractante menționate la alineatul (6), cu scopul de a oferi funcționarilor și operatorilor economici ai părților contractante acces autorizat securizat la sistemele electronice.

(2) Platforma UUM&DS este alcătuită din următoarele componente comune:

(a) un sistem de gestionare a accesului;

(b) un sistem de gestionare administrativă.

(3) Platforma UUM&DS este utilizată pentru a se asigura autentificarea și verificarea accesului:

(a) operatorilor economici, în scopul accesării ICS2;

(b) funcționarilor părților contractante, cu scopul de a avea acces la componentele comune ale ICS2 și în scop de întreținere și de gestionare a sistemului UUM&DS.

(4) Părțile contractante instituie sistemul de gestionare a accesului pentru a valida cererile de acces prezentate de operatorii economici în cadrul platformei UUM&DS, prin interoperare cu sistemele de gestionare a identității și accesului ale părților contractante, menționate la alineatul (6).

(5) Părțile contractante instituie sistemul de gestionare administrativă pentru a gestiona normele de autentificare și autorizare necesare pentru validarea datelor de identificare ale operatorilor economici, cu scopul de a permite accesul la sistemele electronice.

(6) Părțile contractante instituie un sistem de gestionare a identității și accesului, pentru a asigura:

(a) înregistrarea și stocarea securizate a datelor de identificare ale operatorilor economici;

(b) schimbul securizat de date de identificare semnate și criptate ale operatorilor economici.

Articolul 14

Gestionarea, proprietatea și securitatea datelor

(1) Părțile contractante se asigură că datele înregistrate la nivel național corespund datelor înregistrate în componentele comune și că acestea sunt actualizate.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), părțile contractante se asigură că următoarele date corespund și sunt actualizate în raport cu datele din registrul comun al ICS2:

(a) datele înregistrate la nivel național și comunicate din sistemul național de intrare în registrul comun;

(b) datele primite din registrul comun în sistemul național de intrare.

(3) Datele din componentele comune ale ICS2 care sunt comunicate sau înregistrate în interfața comună pentru comercianți de către un operator economic pot fi accesate sau prelucrate de către operatorul economic respectiv.

(4) Datele din componentele comune ale ICS2:

(a) comunicate unei părți contractante de către un operator economic prin intermediul interfeței armonizate pentru comercianți în registrul comun pot fi accesate și prelucrate de către partea contractantă respectivă în registrul comun. Dacă este necesar, partea contractantă respectivă poate, de asemenea, să acceseze aceste informații înregistrate în interfața armonizată pentru comercianți;

(b) comunicate sau înregistrate în registrul comun de către o parte contractantă pot fi accesate sau prelucrate de respectiva parte contractantă;

(c) menționate la literele (a) și (b) de mai sus pot fi, de asemenea, accesate și prelucrate de cealaltă parte contractantă în cazul în care aceasta din urmă este implicată în realizarea analizei de risc și/sau în procesul de control la care se referă datele, în conformitate cu articolele 10 și 12 din acord și cu anexa I;

(d) pot fi prelucrate de Comisie în cooperare cu părțile contractante în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (c) și la articolul 11 alineatul (6) din anexa I. Rezultatele acestei prelucrări pot fi accesate de către Comisie și de către părțile contractante.

(5) Datele din componenta comună a ICS2 care sunt înregistrate în registrul comun de către Uniune pot fi accesate de către părțile contractante. Aceste date pot fi prelucrate de către Uniune.

(6) Uniunea este proprietarul sistemului pentru componentele comune.

(7) Norvegia este proprietarul sistemului pentru componentele sale naționale.

(8) Uniunea asigură securitatea componentelor comune, iar Norvegia asigură securitatea componentelor sale naționale.

(9) În acest scop, părțile contractante iau cel puțin măsurile necesare:

(a) pentru a împiedica orice persoană neautorizată să acceseze instalațiile utilizate la prelucrarea datelor;

(b) pentru a împiedica introducerea de date, precum și orice fel de consultare, modificare sau ștergere a datelor de către persoane neautorizate;

(c) pentru a detecta oricare dintre activitățile menționate la literele (a) și (b).

(10) Părțile contractante se informează reciproc cu privire la orice activitate care ar putea provoca o încălcare sau o suspiciune de încălcare a securității sistemelor electronice.

(11) Părțile contractante elaborează planuri de securitate pentru toate sistemele.

(12) Datele înregistrate în componentele ICS2 se păstrează timp de cel puțin trei ani de la înregistrare. Părțile contractante pot depăși această perioadă în cazul în care legislația națională relevantă impune acest lucru.

Articolul 15

Prelucrarea datelor cu caracter personal

În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal care figurează în ICS2 și UUM&DS,

1. Norvegia și statele membre ale UE acționează în calitate de operatori în conformitate cu dispozițiile articolului 14 din acord.

2. Comisia acționează în calitate de persoană împuternicită de operator și respectă obligațiile care îi revin în această privință în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1725[14], cu excepția cazului în care Comisia prelucrează date pentru monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a criteriilor și a standardelor comune privind riscurile în materie de securitate și siguranță, a măsurilor de control și a domeniilor de control prioritare, situație în care acționează în calitate de operator asociat.

Articolul 16

Participarea la dezvoltarea, întreținerea și gestionarea ICS2

Uniunea permite experților din statul AELS în cauză să participe la reuniunile Grupului de experți în domeniul vamal și ale grupurilor de lucru competente în calitate de observatori în legătură cu aspecte privind dezvoltarea, întreținerea și gestionarea ICS2. Uniunea decide, de la caz la caz, cu privire la participarea experților din statul AELS în cauză la reuniunile grupurilor de lucru în care sunt reprezentate doar un număr limitat de state membre și care raportează Grupului de experți în domeniul vamal.

TITLUL III

Articolul 17

Acord de finanțare în ceea ce privește responsabilitățile, angajamentele și așteptările în cadrul implementării și funcționării sistemului de control al importurilor 2

În ceea ce privește extinderea utilizării ICS2 la Norvegia și având în vedere capitolul IIa și anexa I la prezentul acord, dispozițiile de mai jos cu privire la finanțare (denumite în continuare «acordul de finanțare») definesc elementele colaborării dintre părți în legătură cu ICS2.

(a) Comisia va dezvolta, testa, instala, gestiona și opera componentele centrale ale ICS2, care constau într-o interfață comună pentru comercianți și într-un registru comun (denumite în continuare «componentele centrale ale ICS2»), inclusiv aplicațiile și serviciile necesare pentru funcționarea și interconectarea acestora cu sistemele

[14] Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

informatice din Norvegia, cum ar fi softurile de operare intermediare TAPAS, UUM&DS, CCN2ng, și se angajează să le pună la dispoziția Norvegiei.

(b) Norvegia va dezvolta, testa, instala, gestiona și opera componentele naționale ale ICS2.

(c) Norvegia și Comisia convin să împartă costurile de dezvoltare și costurile unice în legătură cu componentele centrale ale ICS2, precum și costurile operaționale ale componentelor centrale ale ICS2, ale aplicațiilor și ale serviciilor conexe necesare pentru funcționarea și interconectarea acestora, după cum urmează:

(1) o parte din costurile de dezvoltare în legătură cu componentele centrale ale ICS2 vor fi facturate Norvegiei de către Comisie în conformitate cu literele (d) și (e). Costurile de dezvoltare acoperă dezvoltarea de software pentru componentele centrale și achiziționarea și instalarea infrastructurii aferente (hardware, software, găzduire, licențe etc.). Formula de alocare corespunde unui nivel de 4 % din totalul costurilor pentru serviciile menționate;

(2) costurile maxime de dezvoltare vor fi plafonate la 550 000 EUR (cinci sute cincizeci de mii) pentru fiecare versiune;

(3) o parte din costurile operaționale în legătură cu ICS2 și TAPAS vor fi facturate Norvegiei de către Comisie în conformitate cu literele (f), (g) și (h). Costurile operaționale acoperă testarea conformității, întreținerea infrastructurii (hardware, software, găzduire, licențe etc.), a componentelor centrale ale ICS2 și a aplicațiilor și serviciilor conexe necesare pentru funcționarea și interconectarea acestora (asigurarea calității, serviciul de asistență și gestionarea serviciilor informatice). Formula de alocare vizează 4 % din totalul costurilor pentru serviciile menționate;

(4) costurile operaționale legate de utilizarea ICS2 pentru Norvegia nu depășesc suma maximă de 450 000 EUR (patru sute cincizeci de mii) pe an;

(5) costurile de dezvoltare și costurile operaționale în legătură cu componenta națională (componentele naționale) vor fi suportate în întregime de Norvegia;

(6) Norvegia este fi informată cu privire la evoluția planificată a costurilor și cu privire la principalele elemente pentru dezvoltarea ICS2 care ar putea avea un impact asupra acestor costuri.

(d) Norvegia este de acord să contribuie la costurile aferente dezvoltării și testării conformității componentelor centrale ale ICS2 suportate înainte de punerea în aplicare a prezentului acord. În acest scop:

(1) Comisia va informa Norvegia cu privire la valoarea estimată a contribuției necesare din anii anteriori punerii în aplicare a prezentului acord;

(2) până la data de 15 mai a fiecărui an, începând cu 15 mai 2021, Comisia va solicita Norvegiei să achite contribuția care îi revine în legătură cu aceste costuri anterioare în tranșe egale pe parcursul primilor patru ani de utilizare a ICS2.

(e) Norvegia convine să contribuie la costurile de dezvoltare în legătură cu componentele centrale ale ICS2. În acest scop:

(1) Norvegia este de acord să achite contribuția care îi revine în legătură cu costurile de dezvoltare aferente versiunii 1, versiunii 2 și versiunii 3 a ICS2;

(2) până la data de 15 mai a fiecărui an, începând cu 15 mai 2021, Comisia va solicita Norvegiei să achite contribuția care îi revine în legătură cu dezvoltarea celei mai recente versiuni, pe baza unei note de debit documentate corespunzător, emise de Comisie.

(f) Norvegia este de acord să contribuie la costurile operaționale în legătură cu componentele centrale ale ICS2. În acest scop:

(1) până la data de 31 iulie a fiecărui an, începând cu 31 iulie 2021, Comisia va informa Norvegia cu privire la costurile operaționale estimate pentru anul următor și va transmite Norvegiei, în scris, valoarea estimată a contribuției necesare pentru anul următor. Norvegia va fi informată de către Comisie în același mod și în același timp ca fiecare dintre ceilalți membri ai ICS2, precum și cu privire la principalele aspecte ale dezvoltării ICS2;

(2) numai până la data de 15 mai 2021, Comisia va solicita Norvegiei să achite contribuția anuală care îi revine în legătură cu costurile operaționale din anul 2020, în valoare de 110 000 EUR, precum și contribuția anuală estimată pentru anul 2021, care se ridică la 280 000 EUR. Până la data de 15 mai a fiecărui an, începând cu 15 mai 2022, Comisia va solicita Norvegiei să achite contribuția anuală care îi revine pentru anul respectiv, plus valoarea soldului (negativ sau pozitiv) din anul precedent, pe baza unei note de debit documentate corespunzător, emise de Comisie;

(3) până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, începând cu 31 ianuarie 2022,

– Comisia va închide conturile referitoare la costurile anuale anterioare de funcționare în legătură cu ICS2 și TAPAS pe baza sumei deja achitate de Norvegia în raport cu costurile reale suportate de Comisie și va furniza Norvegiei o situație a contului, care va conține o defalcare a costurilor, cu identificarea diferitelor servicii și a furnizării de software; și

– va furniza Norvegiei costurile anuale reale, și anume costurile operaționale reale, pentru anul precedent. Comisia va calcula costurile reale și estimate în conformitate cu contractele încheiate cu contractanții săi în cadrul procedurilor curente de atribuire a contractelor.

Soldul (negativ sau pozitiv) dintre costurile reale și suma estimată pentru anul precedent va fi calculat și comunicat Norvegiei de către Comisie prin intermediul unui extras de cont. Extrasul de cont va include suma anuală estimată a contribuției, plus valoarea soldului (negativ sau pozitiv), rezultând o sumă netă pe care Comisia o va factura Norvegiei prin nota de debit anuală.

(g) Norvegia va efectua plata după data emiterii notei de debit. Toate plățile trebuie efectuate în contul bancar al Comisiei indicat în nota de debit, în termen de 60 de zile.

(h) În cazul în care Norvegia plătește sumele prevăzute la litera (c) cu întârziere față de datele indicate la litera (g), Comisia poate aplica dobânzi de întârziere (la rata aplicată de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile sale în euro și publicată în *Jurnalul Oficial*, seria C, în vigoare la data expirării termenului prevăzut pentru efectuarea plății, majorată cu un punct și jumătate). Aceeași rată se aplică plăților care trebuie efectuate de Uniune.

(i) În cazul în care Norvegia solicită adaptări specifice sau noi produse informatice pentru componentele centrale, aplicațiile sau serviciile ICS2, inițierea și finalizarea

acestor dezvoltări fac obiectul unui acord reciproc separat privind necesarul de resurse și costurile de dezvoltare.

(j) Toate materialele de formare create și păstrate de părți sunt puse gratuit la dispoziția tuturor părților prin mijloace electronice. Norvegia poate să copieze, să distribuie, să afișeze și să realizeze lucrările respective și lucrări derivate pe baza materialelor de formare comune

(1) numai cu recunoașterea autorului în modul specificat în materialul de formare comun;

(2) exclusiv în scopuri necomerciale.

(k) Părțile convin să recunoască și să își îndeplinească responsabilitățile care le revin în legătură cu utilizarea componentelor centrale ale ICS2, astfel cum sunt descrise în anexa I la prezentul acord.

(l) În cazul în care există îndoieli serioase cu privire la funcționarea corespunzătoare a prezentei anexe sau a ICS2, oricare parte poate suspenda aplicarea acestui acord, cu condiția să fi notificat în scris acest lucru celeilalte părți cu trei luni în avans.

TITLUL IV

DECLARAȚIA SUMARĂ DE IEȘIRE

Articolul 18

Forma și conținutul declarației sumare de ieșire

(1) Declarația sumară de ieșire se depune prin utilizarea unei tehnici de prelucrare a datelor. Este posibil, de asemenea, să se utilizeze documente comerciale, portuare sau de transport, cu condiția ca ele să conțină datele necesare.

(2) Declarația sumară de ieșire conține datele prevăzute pentru această declarație în coloanele A1 și A2 din capitolul 3 al anexei B la Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei și respectă formatele, codurile și cardinalitățile respective stabilite în anexa B la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei. Declarația se completează în conformitate cu notele din anexele respective. Declarația sumară de ieșire este autentificată de către persoana care o întocmește.

(3) Autoritățile vamale nu acceptă depunerea unei declarații sumare de ieșire întocmite pe suport de hârtie sau pe un alt suport, stabilit de comun acord între autoritățile vamale, decât în una dintre următoarele împrejurări:

(a) atunci când nu funcționează sistemul informatic al autorităților vamale;

(b) atunci când aplicația informatică a persoanei care depune declarația sumară de ieșire nu funcționează, cu condiția ca autoritățile vamale să aplice același nivel de gestionare a riscurilor ca cel aplicat declarațiilor sumare de ieșire întocmite prin utilizarea unei tehnici de prelucrare a datelor. Declarația sumară de ieșire întocmită pe suport de hârtie se semnează de către persoana care a întocmit-o. Aceste declarații sumare de ieșire pe suport de hârtie sunt însoțite, dacă este necesar, de liste de încărcare sau de alte liste corespunzătoare și conțin datele prevăzute la alineatul (2).

(4) Fiecare parte contractantă definește condițiile și modalitățile conform cărora persoana care depune declarația sumară de ieșire poate să modifice una sau mai multe date din această declarație, după ce a fost depusă.

Articolul 19

Derogarea de la obligația de depunere a unei declarații sumare de ieșire

(1) Nu se solicită o declarație sumară de ieșire pentru următoarele mărfuri:

(a) energia electrică;

(b) mărfurile care ies printr-un sistem de conducte;

(c) obiectele de corespondență;

(d) mărfurile din trimiterile poștale;

(e) mărfurile pentru care este permisă o declarație vamală verbală sau o declarație prin simpla trecere a frontierei, în conformitate cu legislația părților contractante, cu excepția paleților, a containerelor, a mijloacelor de transport, precum și a pieselor de schimb, a accesoriilor și a echipamentelor pentru astfel de articole, atunci când sunt transportate în cadrul unui contract de transport;

(f) mărfurile care se află în bagajele personale ale pasagerilor;

(g) mărfurile acoperite de carnetele ATA și CPD;

(h) mărfurile care beneficiază de scutire în temeiul Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961, al Convenției de la Viena privind relațiile consulare din 24 aprilie 1963, al altor convenții consulare sau al Convenției de la New York din 16 decembrie 1969 privind misiunile speciale;

(i) armele și echipamentele militare scoase de pe teritoriul vamal al unei părți contractante de către autoritățile responsabile cu apărarea militară a părților contractante, în cadrul unui transport militar sau al unui transport efectuat în exclusivitate pentru autoritățile militare;

(j) următoarele mărfuri scoase de pe teritoriul vamal al unei părți contractante și transferate direct pe instalații offshore operate de o persoană stabilită pe teritoriul vamal al părților contractante:

  (1) mărfurile care urmează să fie utilizate la construirea, repararea, întreținerea sau transformarea instalațiilor offshore;

  (2) mărfurile care urmează să fie utilizate pentru dotarea sau echiparea instalațiilor offshore;

  (3) proviziile care urmează să fie utilizate sau consumate pe instalațiile offshore;

(k) mărfurile care circulă sub acoperirea unui formular NATO 302 prevăzut de Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, sau sub acoperirea formularului UE 302 prevăzut la articolul 1 alineatul (51) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei;

(l) mărfurile care urmează a fi încorporate ca piese sau ca accesorii în nave sau aeronave și care sunt necesare funcționării motoarelor, a mașinilor și a altor echipamente de pe nave sau aeronave, precum și produsele alimentare și alte articole destinate consumului sau vânzării la bord;

(m) bunurile de uz gospodăresc, astfel cum sunt definite în legislația părților contractante respective, cu condiția ca acestea să nu fie transportate în temeiul unui contract de transport;

(n) mărfurile expediate de pe teritoriile vamale ale părților contractante către Ceuta și Melilla, Helgoland, Republica San Marino, Statul Cetății Vaticanului, municipalitățile Livigno și enclavele vamale elvețiene Samnaun și Sampuoir;

(o) mărfurile transportate la bordul navelor care se deplasează între porturile părților contractante fără nicio escală intermediară într-un port din afara teritoriilor vamale ale părților contractante;

(p) mărfurile transportate la bordul aeronavelor care se deplasează între aeroporturile părților contractante fără nicio escală intermediară într-un aeroport din afara teritoriilor vamale ale părților contractante.

(2) Nu se solicită o declarație sumară de ieșire în cazurile prevăzute de un acord internațional încheiat între o parte contractantă și o țară terță în materie de securitate, sub rezerva procedurii prevăzute la articolul 9b alineatul (3) din acord.

(3) Părțile contractante nu solicită o declarație sumară de ieșire pentru mărfuri în următoarele situații:

(a) atunci când o navă care transportă mărfuri între porturile părților contractante face escală într-un port situat în afara teritoriilor vamale ale părților contractante, iar mărfurile respective trebuie să rămână la bordul navei pe durata escalei în portul situat în afara teritoriilor vamale ale părților contractante;

(b) atunci când o aeronavă care transportă mărfuri între aeroporturile părților contractante face escală într-un aeroport situat în afara teritoriilor vamale ale părților contractante, iar mărfurile respective trebuie să rămână la bordul aeronavei pe durata escalei în aeroportul situat în afara teritoriilor vamale ale părților contractante;

(c) atunci când, într-un port sau aeroport, mărfurile nu sunt descărcate de pe mijlocul de transport care le-a introdus pe teritoriile vamale ale părților contractante și care le va scoate de pe aceste teritorii;

(d) atunci când mărfurile au fost încărcate în prealabil într-un alt port sau aeroport situat pe teritoriile vamale ale părților contractante unde a fost depusă o declarație sumară de ieșire sau s-a aplicat o derogare de la obligația de depunere a unei declarații prealabile la ieșire și când rămân la bordul mijlocului de transport care le va scoate de pe teritoriile vamale ale părților contractante;

(e) atunci când mărfurile aflate în depozitare temporară sau plasate sub regimul de zonă liberă sunt transbordate de pe mijlocul de transport care le-a adus în depozitul temporar sau în zona liberă în cauză, sub supravegherea aceluiași birou vamal, pe o navă, aeronavă sau un tren care le va transporta în afara teritoriilor vamale ale părților contractante, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(1) transbordarea să fie efectuată în termen de 14 zile de la prezentarea mărfurilor în conformitate cu legislația părții contractante respective sau în circumstanțe excepționale, într-un termen mai lung autorizat de autoritățile vamale în cazul în care termenul de 14 zile nu este suficient pentru a face față acestor circumstanțe;

(2) informațiile referitoare la mărfuri să fie puse la dispoziția autorităților vamale;

(3) destinația mărfurilor și destinatarul să nu sufere modificări după cunoștința transportatorului;

(f) atunci când mărfurile au fost introduse pe teritoriile vamale ale părților contractante, dar au fost respinse de către autoritatea vamală competentă și au fost imediat reintroduse în țara de export.

Articolul 20

Locul de depunere a unei declarații sumare de ieșire

(1) Declarația sumară de ieșire se depune la biroul vamal competent de pe teritoriul vamal al părții contractante în care se efectuează formalitățile de ieșire pentru mărfurile destinate țărilor terțe. Cu toate acestea, o declarație vamală de export utilizată ca declarație sumară de ieșire se depune la autoritatea competentă a părții contractante pe al cărei teritoriu vamal se efectuează formalitățile legate de exportul către o țară terță. În ambele cazuri, biroul competent realizează analiza de risc în materie de securitate și siguranță pe baza datelor incluse în declarație, precum și controalele vamale de securitate și siguranță considerate necesare.

(2) Atunci când mărfurile părăsesc teritoriul vamal al unei părți contractante având ca destinație o țară terță și tranzitează teritoriul vamal al celeilalte părți contractante, iar formalitățile de export sunt urmate de un regim de tranzit în conformitate cu Convenția privind regimul de tranzit comun, se utilizează NCTS pentru transmiterea datelor menționate la articolul 18 alineatul (2) către autoritățile competente ale celei de-a doua părți contractante.

În această situație, biroul vamal al primei părți contractante pune la dispoziția autorității vamale a celei de-a doua părți contractante rezultatele controalelor vamale de securitate și siguranță realizate de acesta, în cazul în care:

(a) autoritatea vamală estimează că riscurile respective sunt semnificative și impun un control vamal, iar rezultatele controlului indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs; sau

(b) rezultatele controlului nu indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs, dar autoritatea vamală implicată consideră că probabilitatea producerii lui reprezintă un risc ridicat în alt loc din teritoriile vamale ale părților contractante; sau

(c) este necesar să procedeze astfel pentru o aplicare uniformă a normelor din prezentul acord.

Părțile contractante fac schimb de informații privind riscurile menționate la literele (a) și (b) în cadrul sistemului menționat la articolul 9e alineatul (3) din acord.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), atunci când mărfurile părăsesc teritoriul vamal al unei părți contractante având ca destinație o țară terță și tranzitează teritoriul vamal al celeilalte părți contractante, iar formalitățile de export nu sunt urmate de un regim de tranzit în conformitate cu Convenția privind regimul de tranzit comun, declarația sumară de ieșire se depune direct la biroul vamal de ieșire competent de pe teritoriul celei de-a doua părți contractante din care sunt exportate în cele din urmă mărfurile către o țară terță.

Articolul 21

Termenele de depunere a unei declarații sumare de ieșire

(1) Declarația sumară de ieșire se depune în următoarele termene:

(a) în cazul transportului maritim:

(1) pentru transporturile de mărfuri containerizate, altele decât cele menționate la punctele (2) și (3), cu cel puțin 24 de ore înainte ca mărfurile să fie încărcate pe nava la bordul căreia acestea urmează să părăsească teritoriile vamale ale părților contractante;

(2) pentru transporturile de mărfuri containerizate între teritoriile vamale ale părților contractante și Groenlanda, Insulele Feroe, Islanda sau porturile de la Marea Baltică, Marea Nordului, Marea Neagră sau Marea Mediterană și toate porturile din Maroc, cu cel puțin două ore înaintea plecării dintr-un port situat pe teritoriile vamale ale părților contractante;

(3) pentru transporturile de mărfuri containerizate între departamentele franceze de peste mări, Insulele Azore, Insulele Madeira sau Insulele Canare și un teritoriu situat în afara teritoriilor vamale ale părților contractante, în cazul în care durata călătoriei este mai mică de 24 de ore, cu cel puțin două ore înaintea plecării dintr-un port situat pe teritoriile vamale ale părților contractante;

(4) în cazul transporturilor care nu implică mărfuri containerizate, cu cel puțin două ore înaintea plecării dintr-un port situat pe teritoriile vamale ale părților contractante;

(b) în cazul transportului aerian, cu cel puțin 30 de minute înaintea plecării dintr-un aeroport situat pe teritoriile vamale ale părților contractante;

(c) în cazul traficului rutier și pe căile navigabile interioare, cu cel târziu o oră înainte ca mărfurile să părăsească teritoriile vamale ale părților contractante;

(d) în cazul transportului feroviar:

(1) atunci când călătoria cu trenul de la ultima stație de formare a trenului până la biroul vamal de ieșire durează mai puțin de două ore, cu cel târziu o oră înainte de sosirea mărfurilor la locul care ține de competența biroului vamal de ieșire;

(2) în toate celelalte cazuri, cu cel târziu două ore înainte ca mărfurile să părăsească teritoriile vamale ale părților contractante.

(2) În următoarele situații, termenul pentru depunerea unei declarații sumare de ieșire este cel aplicabil mijloacelor de transport active utilizate pentru a părăsi teritoriile vamale ale părților contractante:

(a) în cazul în care mărfurile au ajuns la biroul vamal de ieșire pe un alt mijloc de transport de pe care sunt transferate înainte de a părăsi teritoriile vamale ale părților contractante (transport intermodal);

(b) în cazul în care mărfurile au ajuns la biroul vamal de ieșire printr-un mijloc de transport care este, la rândul său, transportat prin intermediul unui mijloc de transport activ la momentul părăsirii teritoriilor vamale ale părților contractante (transport combinat).

(3) Termenele menționate la alineatele (1) și (2) nu se aplică în caz de forță majoră.

(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), fiecare parte contractantă poate stabili termene diferite:

(a) în cazul traficului menționat la articolul 20 alineatul (2), pentru a permite realizarea unei analize de risc fiabile și pentru a intercepta transporturile în scopul efectuării oricăror controale vamale de securitate și siguranță;

(b) în cazul unui acord internațional în materie de securitate între această parte contractantă și o țară terță, sub rezerva procedurii prevăzute la articolul 9b alineatul (3) din acord.

3. ANEXA II la Protocolul 10 la acord se înlocuiește cu următorul text:

ANEXA II

OPERATOR ECONOMIC AUTORIZAT

TITLUL I

ACORDAREA STATUTULUI DE OPERATOR ECONOMIC AUTORIZAT

Articolul 1

Dispoziții generale

Criteriile de acordare a statutului de operator economic autorizat sunt următoarele:

(a) absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului;

(b) dovedirea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale;

(c) solvabilitatea financiară, care se consideră a fi dovedită atunci când solicitantul are o situație financiară bună, care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză;

(d) standarde de securitate și siguranță corespunzătoare, care se consideră a fi îndeplinite atunci când solicitantul demonstrează că menține măsurile adecvate pentru a garanta securitatea și siguranța lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în ceea ce privește integritatea fizică și controlul accesului, procesele logistice și manipularea anumitor tipuri de mărfuri, personalul și identificarea partenerilor săi comerciali.

Articolul 2

Conformitate

(1) Criteriul prevăzut la articolul 1 litera (a) se consideră îndeplinit în cazul în care:

(a) nu există nicio decizie a unei autorități administrative sau judiciare care să concluzioneze că una dintre persoanele descrise la litera (b) a comis, în decursul ultimilor trei ani, încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau ale dispozițiilor fiscale în legătură cu activitatea sa economică; și în cazul în care

(b) niciuna dintre următoarele persoane nu are un cazier care conține infracțiuni grave în legătură cu activitatea sa economică, inclusiv cu activitatea economică a solicitantului, dacă este cazul:

(1) solicitantul;

(2) angajatul sau angajații responsabili cu chestiunile vamale ale solicitantului; și

(3) persoana sau persoanele responsabile de solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia.

(2) Criteriul menționat la articolul 1 litera (a) poate fi însă considerat îndeplinit dacă autoritatea vamală competentă pentru luarea deciziei consideră că o încălcare are importanță minoră, în ceea ce privește numărul sau dimensiunea operațiunilor aferente, iar autoritatea vamală nu are îndoieli cu privire la buna-credință a solicitantului.

(3) În cazul în care persoana menționată la alineatul (1) litera (b) punctul (3) de la prezentul articol, alta decât solicitantul, este stabilită sau își are reședința într-o țară terță, autoritatea vamală competentă pentru luarea deciziei evaluează îndeplinirea criteriului menționat la articolul 1 litera (a) pe baza evidențelor și a informațiilor aflate la dispoziția sa.

(4) În cazul în care solicitantul a fost înființat în urmă cu mai puțin de trei ani, autoritatea vamală competentă pentru luarea deciziei evaluează îndeplinirea criteriului menționat la articolul 1 litera (a) pe baza evidențelor și a informațiilor aflate la dispoziția sa.

Articolul 3

Sistem adecvat de gestionare a evidențelor comerciale și de transport

Criteriul prevăzut la articolul 1 litera (b) se consideră îndeplinit sub rezerva respectării următoarelor condiții:

(a) solicitantul menține un sistem contabil care este coerent cu principiile de contabilitate general acceptate aplicate pe teritoriul părților contractante în care sunt ținute evidențele contabile, permite controale vamale bazate pe audit și menține un istoric al datelor care oferă o pistă de audit din momentul în care datele sunt înscrise în dosar;

(b) evidențele ținute de solicitant în scopuri vamale sunt integrate în sistemul contabil al solicitantului sau permit verificări încrucișate ale informațiilor cu sistemul contabil;

(c) solicitantul permite accesul fizic al autorității vamale la sistemele sale contabile și, dacă este cazul, la evidențele sale comerciale și de transport;

(d) solicitantul permite accesul electronic al autorității vamale la sistemele sale contabile și, dacă este cazul, la evidențele sale comerciale și de transport, dacă sistemele sau evidențele respective sunt ținute în format electronic;

(e) solicitantul dispune de o organizare administrativă care corespunde tipului și dimensiunii întreprinderii și care este adaptată la gestionarea fluxului de mărfuri, precum și de un sistem de control intern care este capabil de a preveni, detecta și corecta erori și care permite prevenirea și detectarea tranzacțiilor ilegale sau neregulamentare;

(f) după caz, solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor și a autorizațiilor acordate în conformitate cu măsurile de politică comercială sau în ceea ce privește schimburile comerciale cu produse agricole;

(g) solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de arhivare a documentelor și a informațiilor sale, precum și de protecție împotriva pierderii datelor;

(h) solicitantul se asigură că angajații relevanți sunt instruiți să informeze autoritățile vamale de fiecare dată când sunt descoperite dificultăți de conformare și stabilește proceduri de informare a autorităților vamale cu privire la astfel de dificultăți;

(i) solicitantul dispune de măsuri adecvate de securitate în scopul protejării sistemului informatic al solicitantului împotriva intruziunilor neautorizate și în scopul securizării documentelor acestuia;

(j) dacă este cazul, solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare pentru gestionarea licențelor de import și de export legate de prohibiții și restricții, inclusiv de măsuri care vizează diferențierea mărfurilor ce fac obiectul unor prohibiții sau restricții de alte mărfuri, precum și de măsuri vizând asigurarea respectării prohibițiilor și restricțiilor respective.

Articolul 4

Solvabilitate financiară

(1) Criteriul prevăzut la articolul 1 litera (c) se consideră îndeplinit în cazul în care solicitantul respectă următoarele condiții:

(a) solicitantul nu face obiectul unei proceduri de faliment;

(b) în ultimii trei ani anteriori depunerii cererii, solicitantul și-a îndeplinit obligațiile financiare în ceea ce privește plata taxelor vamale și a oricăror alte taxe, impozite sau impuneri percepute pe sau în legătură cu importul sau exportul de mărfuri;

(c) solicitantul demonstrează, pe baza evidențelor și a informațiilor disponibile pentru cei trei ani anteriori depunerii cererii, că are o situație financiară suficientă pentru a-și îndeplini obligațiile și a-și respecta angajamentele, ținând seama de tipul și volumul activității economice, inclusiv că nu are active nete negative, cu excepția cazului în care acestea pot fi acoperite.

(2) În cazul în care solicitantul a fost înființat în urmă cu mai puțin de trei ani, solvabilitatea sa financiară, astfel cum se menționează la articolul 1 litera (c), se verifică pe baza evidențelor și a informațiilor disponibile.

Articolul 5

Standarde de securitate și siguranță

(1) Criteriul prevăzut la articolul 1 litera (d) se consideră îndeplinit sub rezerva respectării următoarelor condiții:

(a) clădirile care urmează să fie folosite în cadrul operațiunilor legate de autorizare oferă protecție împotriva intruziunii ilegale și sunt construite din materiale care rezistă la tentativele de acces ilegal;

(b) se aplică măsuri adecvate pentru a se împiedica accesul neautorizat la birouri, zone de expediere, cheiuri de încărcare, zone de încărcare și alte locuri relevante;

(c) au fost luate măsuri pentru manipularea mărfurilor, care includ protecția împotriva introducerii neautorizate, substituirii sau manipulării greșite a mărfurilor, precum și împotriva oricărei intervenții neautorizate asupra unităților de încărcare;

(d) solicitantul a luat măsuri care permit ca partenerii săi comerciali să fie identificați cu precizie și să se asigure că, prin punerea în aplicare a unor angajamente contractuale adecvate sau a altor măsuri corespunzătoare în conformitate cu modelul de afaceri al solicitantului, partenerii comerciali respectivi garantează securitatea părții care le corespunde din lanțul de aprovizionare internațional;

(e) solicitantul efectuează, în măsura în care legislația națională permite acest lucru, o investigație de securitate privind eventualii viitori angajați care ocupă posturi sensibile sub aspectul securității și procedează la un control al antecedentelor angajaților existenți care ocupă astfel de posturi, în mod periodic și atunci când circumstanțele justifică acest lucru;

(f) solicitantul dispune de proceduri corespunzătoare în materie de securitate pentru prestatorii externi de servicii contractați;

(g) solicitantul se asigură că angajații săi cu responsabilități relevante pentru chestiuni de securitate participă în mod regulat la programe de sensibilizare față de aspectele de securitate respective;

(h) solicitantul a numit o persoană de contact competentă pentru întrebările în materie de securitate și siguranță.

(2) Dacă solicitantul este titularul unui certificat de securitate și siguranță eliberat în temeiul unei convenții internaționale sau al unui standard internațional al Organizației Internaționale de Standardizare ori al unui standard european al unui organism european de standardizare, aceste certificate sunt luate în considerare atunci când se verifică respectarea criteriilor stabilite la articolul 1 litera (d).

Criteriile se consideră respectate în măsura în care se stabilește că criteriile pentru eliberarea certificatului respectiv sunt identice sau echivalente cu cele prevăzute la articolul 1 litera (d).

(3) În cazul în care solicitantul este un agent abilitat sau un expeditor cunoscut în domeniul securității aeronautice civile, criteriile prevăzute la alineatul (1) se consideră îndeplinite în raport cu amplasamentele și operațiunile pentru care solicitantul a obținut statutul de agent abilitat sau expeditor cunoscut, în măsura în care criteriile pentru emiterea statutului de agent abilitat sau expeditor cunoscut sunt identice sau echivalente cu cele prevăzute la articolul 1 litera (d).

TITLUL II

FACILITĂȚI ACORDATE OPERATORILOR ECONOMICI AUTORIZAȚI

Articolul 6

Facilități acordate operatorilor economici autorizați

(1) În cazul în care un operator economic autorizat în materie de securitate și siguranță depune în nume propriu o declarație sumară de ieșire sub forma unei declarații vamale sau a unei declarații de reexport, nu sunt necesare alte date decât cele menționate în respectivele declarații.

(2) În cazul în care un operator economic autorizat în materie de securitate și siguranță depune, în numele altei persoane care este, de asemenea, un operator economic autorizat, o declarație sumară de ieșire sub forma unei declarații vamale sau a unei declarații de reexport, nu sunt necesare alte date decât cele menționate în respectivele declarații.

Articolul 7

Tratament mai favorabil în ceea ce privește evaluarea riscurilor și controlul

(1) Un operator economic autorizat este supus unui număr mai mic de controale fizice și de verificări ale documentelor în materie de securitate decât alți operatori economici.

(2) În cazul în care un operator economic autorizat a depus o declarație sumară de intrare sau a fost autorizat să depună o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară în locul unei declarații sumare de intrare sau în cazul în care un operator economic autorizat a fost autorizat să utilizeze sisteme informatice comerciale, portuare sau de transport pentru depunerea datelor unei declarații sumare de intrare, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (8) din acord și la articolul 1 alineatul (4) din anexa I, iar transportul respectiv a fost selectat pentru control fizic, autoritatea vamală competentă notifică acest fapt operatorului economic autorizat. Notificarea respectivă se efectuează înainte de sosirea mărfurilor pe teritoriile vamale ale părților contractante.

Această notificare trebuie să fie pusă și la dispoziția transportatorului, dacă acesta este diferit de operatorul economic autorizat menționat la primul paragraf, cu condiția ca transportatorul să fie operator economic autorizat și să fie conectat la sistemele electronice în ceea ce privește declarațiile menționate la primul paragraf.

Notificarea respectivă nu se efectuează atunci când poate compromite controalele care urmează a fi efectuate sau rezultatele acestora.

(3) În cazul în care transporturile declarate de un operator economic autorizat au fost selectate pentru control fizic sau al documentelor, controalele respective se realizează cu prioritate.

La cererea unui operator economic autorizat, controalele pot fi efectuate într-un alt loc decât locul în care mărfurile trebuie să fie prezentate la vamă.

Articolul 8

Exceptarea de la tratamentul favorabil

Tratamentul mai favorabil menționat la articolul 7 nu se aplică în ceea ce privește controalele vamale de securitate legate de anumite niveluri ridicate de amenințare sau obligațiile de control prevăzute în alte acte legislative.

Cu toate acestea, autoritățile vamale efectuează cu prioritate operațiunile de prelucrare, formalitățile și controalele pentru transporturile declarate de un operator economic autorizat.

TITLUL III

SUSPENDAREA, ANULAREA ȘI RETRAGEREA STATUTULUI DE OPERATOR ECONOMIC AUTORIZAT

Articolul 9

Suspendarea statutului

(1) Autoritatea vamală competentă suspendă o decizie de acordare a statutului de operator economic autorizat în următoarele cazuri:

(a) autoritatea vamală respectivă consideră că pot exista suficiente motive pentru anularea sau revocarea deciziei, dar nu dispune încă de toate elementele necesare pentru a decide cu privire la anularea sau revocarea acesteia;

(b) autoritatea vamală respectivă consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru luarea deciziei respective sau că titularul deciziei nu se conformează obligațiilor care îi revin prin respectiva decizie și este oportun să se i acorde titularului deciziei timpul necesar pentru a adopta măsuri prin care să asigure îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor;

(c) titularul deciziei solicită respectiva suspendare deoarece se află temporar în imposibilitatea de a îndeplini condițiile prevăzute în decizie sau de a se conforma obligațiilor care îi revin prin această decizie.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (b) și (c), titularul deciziei notifică autorității vamale măsurile pe care le va întreprinde pentru a asigura îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor, precum și perioada de timp de care are nevoie pentru a lua respectivele măsuri.

Atunci când operatorul economic autorizat în cauză a luat măsurile necesare pentru îndeplinirea criteriilor și condițiilor care trebuie respectate de către orice operator economic autorizat, în conformitate cu cerințele autorităților vamale, autoritatea vamală emitentă anulează suspendarea.

(3) Suspendarea nu are consecințe asupra procedurilor vamale demarate înainte de data suspendării și aflate încă în curs.

(4) Suspendarea deciziei se comunică titularului acesteia.

Articolul 10

Anularea statutului

(1) O decizie de acordare a statutului de operator economic autorizat se anulează în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) decizia a fost luată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;

(b) titularul deciziei știa sau ar fi trebuit să știe în mod rezonabil că informațiile erau inexacte sau incomplete;

(c) decizia ar fi fost diferită în cazul în care informațiile ar fi fost exacte și complete.

(2) Anularea deciziei se comunică titularului acesteia.

(3) Anularea produce efecte de la data la care a produs efecte decizia inițială, cu excepția cazului în care se specifică altfel în decizie în conformitate cu legislația vamală.

Articolul 11

Retragerea statutului

(1) Autoritățile vamale competente revocă o decizie de acordare a statutului de operator economic autorizat în următoarele cazuri:

(a) una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea deciziei respective nu erau sau nu mai sunt îndeplinite; sau

(b) titularul deciziei solicită acest lucru; sau

(c) titularul deciziei nu ia, în termenul prevăzut pentru suspendarea menționată la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), măsurile necesare pentru a îndeplini condiția prevăzută pentru decizia respectivă sau pentru a se conforma obligațiilor impuse prin aceasta.

(2) Revocarea deciziei produce efecte începând cu ziua următoare notificării acesteia.

(3) Revocarea deciziei se comunică titularului acesteia.

TITLUL IV

Articolul 12

Schimbul de informații

Părțile contractante își comunică periodic datele de identificare ale operatorilor economici autorizați în materie de securitate, incluzând următoarele informații:

(a) numărul de identificare al operatorului (TIN) într-un format compatibil cu legislația privind înregistrarea și identificarea operatorilor economici (EORI);

(b) numele și adresa operatorului economic autorizat;

(c) numărul documentului prin care s-a acordat statutul de operator economic autorizat;

(d) statutul actual (valabil, suspendat, retras);

(e) perioadele de modificare a statutului;

(f) data la care produc efecte decizia și evenimentele ulterioare (suspendarea și retragerea statutului);

(g) autoritatea care a emis decizia.